

Miljöutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av miljöskyddslagen

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av miljöskyddslagen (RP 117/2018 rd): Ärendet har remitterats till miljöutskottet för betänkande

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsråd Katariina Haavanlammi, miljöministeriet
- konsultativ tjänsteman Sirpa Salo-Asikainen, miljöministeriet
- överinspektör Elina Vaara, kommunikationsministeriet
- medicinalråd Mikko Paunio, social- och hälsovårdsministeriet
- överläkare Raimo O. Salonen, Institutet för hälsa och välfärd (THL)
- utvecklingschef Kimmo Silvo, Finlands miljöcentral
- expert Airi Kulmala, Centraförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Finlands miljöcentral
- Samkommunen Helsingforsregionens miljötjänster
- Skogsindustrin rf
- Andningsförbundet rf
- Byggnadsindustrin RT rf
- Finlands naturskyddsförbund rf

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att miljöskyddslagen ändras för genomförande av kraven enligt det nya direktivet om nationella utsläppstak i den nationella lagstiftningen. De viktigaste nya bestämmelserna gäller de nationella åtaganden om utsläppsminskning som fastställts för Finland för 2020—2029 och från och med 2030 samt flexibilitetsbestämmelser i anslutning till dem, det nationella luftvårdsprogram som ska utarbetas för fullgörande av åtagandena om utsläppsminskning samt övervakning av effekterna i anslutning till åtagandena om utsläppsminskning.

Betänkande MiUB 12/2018 rd

Samtidigt görs det i lagen några tekniska ändringar som hänger samman med regleringen av registreringspliktiga verksamheter.

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Syftet med propositionen är att genomföra det nya direktivet om utsläppstak som för medlemsstaterna fastställer åtaganden om utsläppsminskning för svaveldioxid, kväveoxid, flyktiga organiska föreningar och ammoniak och för fina partiklar. Målet är att genom åtagandena väsentligt minska de sanitära olägenheterna och miljöolägenheterna till följd av luftföroreningar före 2030. På grund av att direktivet är så detaljerat och innehåller vissa helt nya åtaganden kräver genomförandet i avvikelse från det tidigare reglering på lagnivå. I lagförslaget föreslås bestämmelser exempelvis om utsläppsinventeringar och övervakning av luftföroreningarnas effekter samt om uppgörandet av och innehållet i luftvårdsprogrammet och om skyldighet att uppdatera programmet. Sammantaget sett anser miljöutskottet att propositionen behövs och fyller sitt syfte. Utskottet tillstyrker lagförslaget, men med vissa ändringar.

Åtgärder på europeisk nivå behövs, eftersom luftföroreningar förorsakar uppskattningsvis cirka 400 000 förtida dödsfall per år inom EU:s område och betydande skadliga verkningar genom eutrofiering, försurning och skadliga effekter förorsakade av marknära ozon. Det bedöms att fina partiklar för närvarande utgör den väsentligaste orsaken till olägenheter förorsakade av luftföroreningar.

Utskottet anser att åtgärderna behövs och betonar att luftkvaliteten i Finland fortfarande påverkas starkt av långväga gränsöverskridande luftföroreningar. Att minska utsläppen i Europa har direkta positiva effekter i Finland. I detaljmotiven i propositionen konstateras att befolkningens exponering för fina partiklar på grund av långväga gränsöverskridande föroreningar i Finland beräknas minska med cirka 25—29 procent när direktivet och annan lagstiftning som begränsar utsläpp börjar tillämpas fullt ut inom EU-området. Det skulle också medföra en minskning av långväga gränsöverskridande utsläpp som förorsakar försurning och eutrofiering.

Utskottet konstaterar att enligt mätningar av Världshälsoorganisationens WHO är luftkvaliteten i Finland renast i världen. I Finland är halten av fina partiklar i genomsnitt 6 mikrogram per kubikmeter vilket är det lägsta talet för specifika länder i världen. Nästan lika lågt kommer Estland, Sverige, Kanada, Norge och Island.¹

Utskottet framhåller att trots det gynnsamma läget förorsakar luftföroreningar också i Finland fortfarande skadliga hälso- och miljökonsekvenser. Enligt bedömningar av Institutet för hälsa och välfärd förorsakade luftföroreningar i Finland 2013 cirka 1 600 förtida dödsfall. Utöver det ökar fina partiklar sjukligheten. I Finland försämrats luftkvaliteten dels av långväga gränsöverskridande utsläpp, men i synnerhet i tätorter dessutom av gatudamm relaterat till sandningsperioden och

¹ <http://www.who.int/news-room/detail/02-05-2018-9-out-of-10-people-worldwide-breathe-polluted-air-but-more-countries-are-taking-action>

Betänkande MiUB 12/2018 rd

av småskalig vedeldning. Utskottet konstaterar att WHO har lämnat en rekommendation om riktvärde per år. Några trygga tröskelvärden för halterna har ändå inte gått att definiera på grund av mångfalden risker i anknytning till fina partiklar. Även om WHO inte heller har definierat någon viss kemisk partikelsammansättning som skadligare än andra, finns det mycket som antyder att av utsläpp från ofullständiga förbränningsprocesser som påverkar luftkvaliteten lokalt eller regionalt ger bland annat skogs- och terrängbränder och eldning med råolja eller tung brännolja upphov till mycket skadliga fina partiklar. Kravet på bästa tillgängliga teknik (BAT) som villkor för miljötillstånd minskar numera effektivt utsläpp förorsakade av industriella processer.

Att genomföra direktivet förutsätter inte nya utsläppsbegränsningar i Finland, eftersom de åtaganden att minska utsläpp som gäller Finland enligt de bedömningar som gjordes när det nationella luftvårdsprogrammet utarbetades blir genomförda redan genom åtgärder enligt den nuvarande utsläppsregleringen samt andra politikåtgärder såsom den klimatpolitiska planen på medellång sikt och klimat- och energistrategin. Enligt utredning till utskottet kommer man i det nationella luftvårdsprogrammet i fråga om uppfyllandet av de åtaganden att minska utsläpp som gäller Finland att hänvisa till dessa bestämmelser och politikåtgärder. Det betyder att innehållet i luftvårdsprogrammet antas prioritera nationella tilläggsåtgärder genom vilka luftkvaliteten ytterligare kan förbättras för att skydda människors hälsa och miljön, men för vilka direktivet om utsläppstak inte uppställer någon konkret målnivå. I flera undersökningar har det konstaterats att till och med små halter av fina partiklar är skadliga för hälsan och att det gynnar hälsan om exponeringen för fina partiklar kan begränsas även genom små haltnivåer.

Vedeldning i eldstäder och bastuugnar är i Finland en betydande källa till utsläpp av fina partiklar. Som en central metod för att minska utsläppet av fina partiklar från vedeldning stöder utskottet en ökad medvetenhet om goda eldningsmetoder och att främja teknikutvecklingen. Det behövs satsningar på att utveckla nya eldstäder och bastuugnar som ger mindre utsläpp. Ett effektivt medel att påverka utsläppsmängden av eldningen är att använda ren och torr ved i en välfungerande eldhärd. Det behövs också forskning i hur rökångor vid behov ska kunna förses med filter för fina partiklar. Fortsatt forskning behövs också för att få i bruk en standardiserad metod för att mäta fina partiklar. Utskottet ser standardisering och produktutveckling som viktiga sätt att hantera utsläpp i framtiden. Eldstäderna behövs också framöver som reservvärmekällor i småhus och exempelvis miljömärkning kunde vara ett sätt att styra efterfrågan på dem till förbränningstekniskt mer utvecklade modeller.

Tänkbara åtgärder för att minska på gatudammet är exempelvis att ta bort sandningsmakadam i rätt tid särskilt på huvudleder och att öka andelen friktionsdäck.

Den ovan konstaterade bedömningen av genomförandet av åtaganden att minska utsläppen gäller också ammoniakutsläpp. Situationen är således mycket bättre än när direktivet förhandlades fram; Finland hade problem med att uppfylla åtagandena att minska på ammoniakutsläppen i det första direktivet om utsläppstak. Av Finlands ammoniakutsläpp kommer cirka 90 procent från jordbruket. Enligt en utredning av Finlands miljöcentral kan ammoniakutsläppen från jordbruket i Finland minskas kostnadseffektivt genom nya metoder för utfodring av djur, spridning av gödsel och täckning av gödselförråd. Slutsatsen har därefter beaktats i det i början av 2018 publicerade operativa programmet för att minska ammoniakutsläppen från jordbruket i Finland före 2020. Särskilt ammoniakkväve är skadligt för lavar och mossor och därför bör uppföljningen av ammoni-

Betänkande MiUB 12/2018 rd

akutsläpp vara en del av den fortgående uppföljningen av miljöns tillstånd. Utskottet understryker att för att kalibrera utsläppsmätningarna för förhållandena i Finland behövs forskning som möjliggör en tillförlitlig uppföljning. För utsläppsminskande åtgärder behövs också rådgivning och utnyttjande av stödsystem.

I lagförslaget sägs att det nya nationella luftvårdsprogrammet ska beredas så att det kan sändas till kommissionen senast den 1 april 2019. Utskottet framhåller på grundval av erhållen utredning att innehållet i programmet kommer att handla om nationella tilläggsåtgärder för vilka direktivet om utsläppstak inte uppställer någon konkret målnivå. Planen är till sin karaktär ett administrativt måldokument som inte direkt skapar rättigheter eller skyldigheter för någon, eftersom konkreta skyldigheter ska föreskrivas genom lag. Men utskottet vill ändå inskräpa att programmet ska lägga fast riktlinjer för tillräckliga åtgärder för att förebygga hälsoskador förorsakade av fina partiklar och andra orenheter i luften.

DETALJMOTIVERING

5 §. Definitioner. Utskottet gör en teknisk justering i paragrafen och ändrar de nya punkterna 16 och 17 till punkterna 18 och 19, eftersom paragrafen efter att propositionen lämnats har ändrats genom propositionen med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen och lagen om animaliska biprodukter (RP 95/2018 rd — RSv 85/2018 rd).

189 §. Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter. Utskottet gör en teknisk justering i paragrafen, eftersom paragrafen har ändrats genom propositionen med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen och 48 kap. 3 § i strafflagen (RP 94/2018 rd).

FÖRSLAG TILL BESLUT

Miljöutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslaget i proposition RP 117/2018 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Utskottets ändringsförslag

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i miljöskyddslagen (527/2014) 5 § 1 mom. 17 punkten, 116 § 1 och 3 mom., 143 §, rubriken för 144 §, 189 § 2 mom. och 204 §, av dem 5 § sådan den lyder i lag (/), 116 § 1 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1064/2017, 189 § sådan den lyder i lag (/) och 204 § sådan den lyder i lag 327/2016, samt

fogas till 5 § 1 mom. nya 18 och 19 punkter, till 141 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 149 §, i stället för den 149 § som upphävts genom lag 1068/2016, samt till lagen nya 149 a—149 c § och en ny 211 b § som följer:

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

17) genomförandeförordningen till förordningen om animaliska biprodukter kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om genomförande av rådets direktiv 97/78/EG vad gäller vissa prover och produkter som enligt det direktivet är undantagna från veterinärkontroller vid gränsen, med senare ändringar,

18) direktivet om nationella utsläppstak Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG,

19) nationella åtaganden om utsläppsminskning i direktivet om nationella utsläppstak för Finland fastställda utsläppsminskningar för vissa utsläpp till luften som ska uppnås under målkalenderåret och som uttrycks som en procentandel av de totala utsläppen under år 2005.

116 §

Registreringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljövårdsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation. Bestämmelser om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter utfärdas med stöd av 10 §.

Betänkande MiUB 12/2018 rd

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten be verksamhetsutövaren komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de föreskrivna innehållskraven.

141 §

Luftkvalitet

I detta kapitel föreskrivs för att trygga luftkvaliteten enligt 1 mom. dessutom om nationella åtaganden om utsläppsminskning och andra skyldigheter i anslutning till genomförandet av direktivet om nationella utsläppstak. Vid tillämpningen av dem ska bestämmelserna om definitioner i artikel 3 i direktivet om nationella utsläppstak iakttas.

143 §

Skyldighet att följa tillståndet i miljön

Kommunen ska med ändamålsenliga metoder inom sitt område i behövlig omfattning följa tillståndet i miljön, på det sätt som de lokala förhållandena kräver. Den statliga tillsynsmyndigheten ska inom sitt område följa tillståndet i miljön.

Oberoende av vad som i 1 mom. föreskrivs om kommunens skyldighet att följa tillståndet i miljön ska Esbo, Grankulla, Helsingfors och Vanda tillsammans följa luftkvaliteten i huvudstadsregionen inom ramen för uppföljningen av tillståndet i miljön. Halten i luften av partiklar som är mindre än 2,5 mikrometer ska i huvudstadsregionen kontinuerligt följas vid en permanent urban bakgrundsstation som representerar stadens allmänna luftkvalitet.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska i samarbete med Finlands miljöcentral, som en del av uppföljningen enligt 7 mom., sköta övervakningen enligt artikel 9 i direktivet om nationella utsläppstak av skadliga ekologiska förändringar i ytvatten orsakade av utsläpp till luften. Naturrekursinstitutet ska på skogsmarker sköta övervakningen enligt den artikeln och Meteorologiska institutet ska sköta belastningsövervakningen enligt den artikeln av ozon. Miljöministeriet ska på våtmarker låta utföra övervakningen enligt den artikeln. Övervakningen ska ordnas med iakttagande av bestämmelserna i artikel 9.1 och 9.2 i direktivet om nationella utsläppstak.

Utöver den övervakning som avses i 3 mom. ska Meteorologiska institutet och Finlands miljöcentral också sköta de uppgifter i fråga om uppföljning av tillståndet i miljön som de har enligt separata bestämmelser annanstans i lagstiftningen.

Uppföljningsinformationen ska offentliggöras och ges behövlig publicitet. Uppgifter om informationen ska dessutom lämnas till Europeiska unionen i enlighet med vad som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om hur uppföljningen av tillståndet i miljön ska ordnas, om uppföljnings- och bedömningsmetoderna och kvalitetskraven för dem samt om offentliggörande och lämnande av information om uppföljningsinformationen och införande av den i datasystemet för miljöförvaltning och lämnande av den till Europeiska unionen. I lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den föreskrivs det om uppföljning av yt- och grundvatten samt av Östersjöns tillstånd i samband

Betänkande MiUB 12/2018 rd

med vattenvård och havsvård samt om den information som ska lämnas om uppföljningsinformationen.

144 §

Tryggande av luftkvaliteten i kommunen

149 §

Nationella åtaganden om utsläppsminskning

Antropogena utsläpp av svaveldioxid (SO₂), kväveoxider (NO_x), flyktiga organiska föreningar utom metan (NMVOC), ammoniak (NH₃) och fina partiklar (PM_{2,5}) ska inom alla områden som avses i artikel 2.1 i direktivet om utsläppstak minskas åren 2020–2029 och från år 2030 med iakttagande av vad som föreskrivs i artikel 4.1 i direktivet om nationella utsläppstak och i bilaga II till det direktivet.

De nationella åtagandena om utsläppsminskning gäller dock inte

- 1) utsläpp från luftfartyg som inte kan hänföras till start- och landningscykeln,
- 2) utsläpp från internationell sjöfart, och
- 3) i artikel 4.3 d i direktivet om nationella utsläppstak avsedda utsläpp från jordbruket av kväveoxider och andra flyktiga organiska föreningar än metan.

De utsläpp som omfattas av tillämpningsområdet för de nationella åtagandena om utsläppsminskning ska minskas med iakttagande av vad som i artikel 4.2 i direktivet om nationella utsläppstak föreskrivs om linjär och icke-linjär minskningsbana samt avvikelser från dem. En icke-linjär minskningsbana och orsakerna till dess användning ska beskrivas i det nationella luftvårdsprogram som avses i 149 c §.

149 a §

Nationella utsläppsinventeringar

I fråga om de utsläpp som omfattas av tillämpningsområdet för de nationella åtagandena om utsläppsminskning samt andra utsläpp som avses i artikel 2.1 i direktivet om nationella utsläppstak ska Finlands miljöcentral utarbeta och uppdatera nationella utsläppsinventeringar och utsläppsprognoser samt informativa inventeringsrapporter med iakttagande av vad som föreskrivs i artikel 8 i direktivet om nationella utsläppstak och i bilaga I till det direktivet. De utarbetade och publicerade utsläppsinventeringarna och utsläppsprognoserna samt informativa inventeringsrapporterna ska publiceras via det allmänna datanätet.

Betänkande MiUB 12/2018 rd

149 b §

Flexibilitetsbestämmelser om nationella åtaganden om utsläppsminskning

Om en sådan nationell utsläppsinventering som avses i 149 a § visar att ett eller flera av de nationella åtagandena om utsläppsminskning inte uppfylls, får flexibilitetsbestämmelserna enligt artikel 5.1–5.4 i direktivet om nationella utsläppstak tillämpas under de förutsättningar som anges i de punkterna.

Miljöministeriet ska med iakttagande av bestämmelserna i artikel 5.5 i direktivet om utsläppstak informera Europeiska kommissionen om tillämpning av flexibilitetsbestämmelserna. Kommissionen godtar eller avslår i enlighet med artikel 5.6 i direktivet om nationella utsläppstak tillämpningen av flexibilitetsbestämmelserna.

149 c §

Nationellt luftvårdsprogram

För fullgörande av de nationella åtagandena om utsläppsminskning samt uppnående av de mål för människors hälsa och miljön som anges i artikel 1 i direktivet om nationella utsläppstak ska miljöministeriet bereda ett nationellt luftvårdsprogram, som underställs statsrådet för godkännande.

I fråga om kraven på innehållet i det nationella luftvårdsprogrammet tillämpas bestämmelserna i artikel 6 i direktivet om nationella utsläppstak och bilaga III till det direktivet.

Det nationella luftvårdsprogrammet ska uppdateras minst vart fjärde år. Dessutom ska det nationella luftvårdsprogrammet alltid uppdateras om de nationella åtagandena om utsläppsminskning enligt de nationella utsläppsinventeringar eller utsläppsprognoser som avses i 149 a § inte uppfylls eller riskerar att inte uppfyllas. Då ska det nationella luftvårdsprogrammet uppdateras inom 18 månader från det att den senaste årliga nationella utsläppsinventeringen eller utsläppsprognosen lämnades in till Europeiska kommissionen.

När det nationella luftvårdsprogrammet bereds och uppdateras ska bestämmelserna i 204 § om att framföra åsikter och om utlåtanden iakttas. Dessutom ska vid behov gränsöverskridande samråd genomföras.

Miljöministeriet ska i enlighet med artikel 10.1 i direktivet om nationella utsläppstak sända det nationella luftvårdsprogrammet och upplysningar om eventuell uppdatering av det till Europeiska kommissionen samt se till att de publiceras via det allmänna datanätet.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet ansvarar den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillstånd för verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljötillståndsmyndigheten, och den kom-

Betänkande MiUB 12/2018 rd

munala miljövårdsmyndigheten, om miljötillstånd för verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljövårdsmyndigheten. Den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar dock för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 4 mom. Tillsynen över registreringspliktig och anmälningspliktig verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, om den myndighet som ansvarar för tillsynen på grund av detta blir en annan.

204 §

Vissa riksomfattande planer och program

Statsrådet godkänner de i Europeiska unionens rättsakter avsedda riksomfattande miljöskyddsplanerna och miljöskyddsprogrammen. Utlåtande om utkast till planer och program ska begäras av de myndigheter vars ansvarsområde och uppgifter planen eller programmet anknyter till på ett väsentligt sätt. Alla andra ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att bekanta sig med utkast till planer och program och att framföra sina åsikter om dem. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i en tidning med riksomfattande spridning och i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter.

Information om en godkänd plan eller ett godkänt program med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

När planerna och programmen revideras ska bestämmelserna i 1 och 2 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter iakttas.

Bestämmelser om det nationella luftvårdsprogram som krävs enligt direktivet om nationella utsläppstak finns i 149 c §. Bestämmelser om den riksomfattande avfallsplanen och regionala avfallsplaner finns i avfallslagen.

211 b §

Internationellt samarbete inom ramen för direktivet om nationella utsläppstak

För att främja utsläppsminskningar enligt direktivet om nationella utsläppstak ska det med iakttagande av artikel 15 i det direktivet bedrivas samarbete avseende teknisk och vetenskaplig forskning och utveckling, såväl med tredje länder som inom internationella organisationer inom miljöskydd, jordbruk, lufttrafik och sjöfart. De ministerier som har hand om de nämnda frågorna ansvarar för samarbetet. Bestämmelser om samarbetet mellan ministerierna finns i 2 § 2 mom. i lagen om statsrådet (175/2003).

Denna lag träder i kraft den 20 . De nationella åtaganden om utsläppsminskning som avses i lagens 149 § tillämpas dock först från och med den 1 januari 2020. Fram till dess tillämpas de na-

Betänkande MiUB 12/2018 rd

tionella åtaganden om utsläppsminskningar som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar.

De flexibilitetsbestämmelser som avses i 149 b § i denna lag får till och med den 31 december 2019 tillämpas på de nationella åtaganden om utsläppsminskning som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar.

Det nationella luftvårdsprogram som avses i 149 c § i denna lag ska beredas så att det kan sändas till Europeiska kommissionen senast den 1 april 2019.

Helsingfors 7.11.2018

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Satu Hassi gröna
vice ordförande Silvia Modig vänst
medlem Petri Honkonen cent
medlem Olli Immonen saf
medlem Pauli Kiuru saml
medlem Rami Lehto saf
medlem Eeva-Maria Maijala cent
medlem Sanna Marin sd
medlem Sari Multala saml
medlem Katja Taimela sd
ersättare Eeva-Johanna Eloranta sd
ersättare Arto Pirttilahti cent.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Ekroos.